

[LICINA *sb f*

A sg licinę.

Sł stp, Cn brak.

Lity, ulany obraz, podobizna; conflatile Vulg: A teraz przydali ku grzędzeniu: y vczynili łobie licinę ze frébrá łwego iáko podobieństwo bálwanów/ dźiéło rzemieflnicze wřzyftko ieft *WujBib Os 13/2 (Linde)*.

Szereg: »rycina i licina« = *sculptile atque conflatile Vulg:* Pořwiędziám y řlubiám to frébro PANV/ áby z ręki méy przyiáł łyn móy y vczynił rycinę y licinę: á teraz oddawam ie tobie. Wrócił ie tedy máłce łwéy: która wzięła dwie řcie frébrnych/ y dáła ie złotnikowi/ żeby z nich vczynił rycinę y licinę *WujBib Iudic 17/3–4 (Linde)*.

KN